

[Indenrigsministeren.]

medens man i Loven satte Maksimum for Fondens Udlaan til 50 Mill. Kr.

Uanset denne beskedne Udnyttelse af Lovens Muligheder er det over for Indenrigsministeriet gjort gældende, at Loven burde søges forlænget. Efter Loven er det saaledes, at Laan hos Laanefonden af 1940 ikke kan opnaas til Dækning af Udgifter ved Byggearbejder, der afsluttes efter Udgangen af Aaret 1940. Dette hænger sammen med, at man, som nævnt, ved Lovens Givelse havde de Vanskeligheder for Øje, der var opstaaet for Bygherrer, som ved Krigens Udbrud havde Byggeforetagender i Gang, og Grundejerforeninger, repræsenterende hele Landet, har da ogsaa over for Indenrigsministeriet givet Udtryk for, at det ikke af Hensyn til disse Bygherrer vilde være nødvendigt at forlænge Loven. Det samme er anført fra Danmarks Nationalbanks Side, og Banken paapeger i denne Forbindelse yderligere, at der, hvis Fristen forlænges, kan være en vis Risiko for, at Bygherrer, som for Tiden har Mulighed for sædvanlig Prioritering under et Kursniveau, der paa Baggrund af den hidtidige Udvikling maa karakteriseres som forholdsvis tilfredsstillende, vil kunne føle sig fristet til at undlade at prioritere paa langt Sigt og i Stedet vælge en kort Prioritering, som i Løbet af en nærmere Fremtid vil kunne blive til deres Skade.

Naar jeg ikke desto mindre har ment at burde fremsætte det foreliggende Lovforslag, hvorved Fristen for de i Betragtning kommende Byggearbejders Fuldbjydelse udskydes fra 31. December 1940 til 31. December 1941, altsaa med et Aar, skyldes det, at jeg er enig i en Betragtning, som ogsaa er fremført bl. a. fra Laanefondens Bestyrelses Side, nemlig at det under Hensyn til de fremdeles usikre Kursforhold forekommer tilraadeligt at staa rustet for det Tilfælde, at et nyt Kursfald skulde sætte ind. Skulde dette ske, maa jeg anse det for en Fordel, at vi har et Institut, der staa rede til at yde kortfristede Prioriteringslaan, uden at det er nødvendigt først at gennemføre en ny Lov herom.

Jeg skal derfor, idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget og Bilagene, anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Formanden: Dernæst har den højtærede Finansminister Ordet for at fremsætte de to for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (V. Buhl): Herved skal jeg tillade mig for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Bevarelse af Enkepensionsret ved Separation og Skilsmisse* og det i Forbindelse dermed staaende *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemand*.

Efter Statens Pensionsordning er Retten til Enkepension som bekendt betinget af, at Ægteskabet ikke er aldeles ophævet ved Mandens Død; dette er ogsaa den almindelige Regel, baade efter de kommunale Pensionsvedtægter og i Tilfælde, hvor Enkepension ydes af de Pensionskasser, der falder ind under Tilsynsloven af 11. Maj 1935, eller er sikret ved Tegning af en Pensionsforsikring.

Den saaledes bestaaende Tilstand, hvorefter en fraskilt Hustru ved Ægteskabets Ophævelse saa godt som altid mister enhver Udsigt til at faa Pension ved Mandens Død, har i de senere Aar været Genstand for Kritik og efter min Mening ikke med Urette. Kravet om en ændret Ordning har flere Gange, senest i 1938, været rejst af „Dansk Kvindesamfund“, som bl. a. har henvist til, at man i andre skandinaviske Lande i et vist Omfang har givet fraskilte Hustruer Adgang til at bevare Pensionsretten. Spørgsmaalet om en saadan Pensionsret har endvidere i 1937 været rejst inden for det Fællesudvalg, som Københavns Kommunalbestyrelse nedsatte til Overvejelse af Ændringer i de for Kommunens Tjenestemand gældende Bestemmelser. Dette Udvalg har principielt tiltraadt Tanken om Indførelse af en Nyordning, hvorved der under visse Betingelser ydes Pension til en Tjenestemands fraskilte Hustru ved hans Død.

For at naa frem til en almindelig Løsning af denne Sag, der berører saavel Tjenestemandsløvgivningen som Ægteskabslovgivningen, nedsatte Finansministeriet da i Maj 1938 efter Aftale med Justitsministeriet et Udvalg med den Opgave at behandle hele Spørgsmaalet om fraskilte Hustruers Adgang til Pension, og de nu foreliggende Lovforslag er i det store og hele et Resultat af Udvalgets Arbejde, for hvilket der er gjort